

Zombio dienoraštis

Nepaprastai juokinga!

Nuotyčiai
„Minecraft“
pasaulyje

Herobrine Books

Neoficiali „Minecraft“ knyga

Antradienis

Na ką, šiandien gąsdinimo diena, taigi turėsiu eiti iš namų ir gąsdinti kaimiečius.

Dažniausiai būna nuobodu, bet kartais pasiseka ir nutinka kas nors smagaus.

Kartą prisėlinau prie žmogaus iš už nugaros, va taip pakėliau rankas ir sušukau:

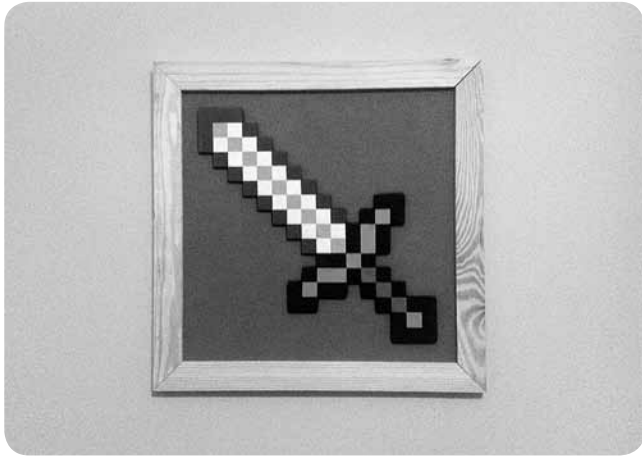
– Beeeeeeeeeee!

Jis labai išsigando.

Tiesą sakant, buvo toks persigandęs, kad net pametė kardą ir pabėgo.

Pasiėmiau tą ginklą kaip suvenyrą. Jis dabar kabo ant sienos.

Kitą kartą buvau draugiškai nusiteikęs, tai tiesiog pasisveikinau su kaimiečiu.

Jis apalpo.

Tikriausiai man smirdėjo iš burnos.

Mama visada liepia nesivalyti dantų, bet šiandien pamiršau ir vis tiek išsivaliau.

Trečiadienis

Mokykloje yra vienas zombis, kuris mane labai nervina.

Ne, tikrai, kiekvieną kartą praeidamas užmina man ant pėdos nervų.

Jo vardas Džefas.

Per daug nepykčiau, jeigu jis nebūtų toks pagyrūnas.

– Vakar išgąsdinau penkis kaimiečius, – rėkė man į veidą jis.

– Kam tai rūpi? Visi taip gali.

– Vidury baltos dienos! – atkirto jis.

– Ką? Dieną?!!

– Taip, dieną!

Arba Džefas melavo, arba jo smegenys dar neišvarvėjusios per ausis.

Kartą jis pasakojo, kad vieną dieną, kai lauke lijo, jie su dėde išėjo gąsdinti tunto kaimiečių, ir jiems teko slėptis po medžiu nuo liūtis.

Vis dar tuo netikiu.

Gal tai paaiškintų, kodėl jis taip keistai smirdi.

Zombiams geriau nesušlapti.

Gąsdinimo mokykloje mokytojas šiandien aiškino, kada geriausia bauginti kaimiečius.

Jis sakė, kad jeigu labai pasiseks, galbūt pagausime kaimietį, kuris naktį rausia žemę.

Jie nuostabūs, nes bėgdami visada pameta įdomių dalykų, kuriuos gali parsinešti namo.

ZOMBIO DIENORAŠTIS. Nuotykių „Minecraft“ pasaulyje

Mano draugas Baisius sakė, kad vieną naktį jo dėdė išgąsdino šachtininką. Vos neparsinešė namo didžiulio deimanto.

Bet jo dėdė taip susijaudino, kad susprogo.

